

AJ. D'ESPLUGUES DE
LLOBREGAT
REGISTRE CENTRAL
01/03/2018 14:10
ENTRADA N°: 2018/3299

Moció per demanar el trasllat dels presos independentistes a presons catalanes.

El 12 de gener, el Tribunal Suprem espanyol va denegar als diputats electes Oriol Junqueras, Jordi Sànchez i a Joaquim Forn assistir als plens del Parlament i, alhora, desestimava la petició de Junqueras de ser traslladar a una presó catalana.

Uns dies després, el 2 de febrer, el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena va decidir mantenir en presó preventiva a Joaquim Forn. En la seva resolució afirmava que existeix, encara avui, risc de reiteració delictiva. La decisió es produïa després que Forn renunciés al seu acta de diputat. Malgrat aquest gest, el Tribunal sosté que existeix "incertesa" de que la "voluntat política" vulgui respectar "l'ordre legal" per aconseguir la independència.

Tant Joaquim Forn, com Oriol Junqueras són a la presó des del 2 de novembre passat, quan la jutge de l'Audiència Nacional, Carmen Lamela, els va decretar presó incondicional. Per la seva banda, Jordi Cuixart i Jordi Sànchez, els líders de les dues principals entitats de la societat civil catalana, com Òmnium Cultural i l'Assemblea Nacional de Catalunya (ANC), són a la presó des del 16 d'octubre acusats de sedició. De les quatre persones, tres d'ells, Junqueras, Forn i Sànchez són avui diputats electes del Parlament de Catalunya.

Diversos pronunciaments jurisprudencials consideren la presó preventiva com una mesura excepcional i que només ha de ser sostinguda quan sigui estrictament necessari i mai amb finalitat punitiva. La privació de llibertat de persones manifestament pacífiques no és l'única circumstància que genera una gran preocupació social. Les persones preses també ho estan en centres penitenciaris dependents del Ministeri del Interior, situades a Soto del Real i Estremera, a uns 600 quilometres de distància de Catalunya, on hi tenen els seus domicilis, famílies i vincles afectius. Aquesta política penitenciària, entesa com un "càstig social" des de l'àmbit dels Drets Humans, ha afegit més tensió a la vida política catalana, immersa en una preocupant espiral d'excepcionalitat democràtica i jurídica. I cada cop són més veus, de dins i fora de Catalunya, que veuen en els empresonaments i l'allunyament un obstacle que dificulta la normalització política amb què confia la societat catalana, independentment de les seves conviccions i creences.

Segons el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics aprovat per l'ONU i el Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, l'empresonament d'una persona s'ha d'efectuar a la presó més propera a la seva llar. Existeixen diverses normatives que qüestionen aquest procediment penitenciar, com ara el principi de seguretat de les persones detingudes o empresonades admès el 9 de desembre de 1988 per l'Assemblea General de l'ONU, que diu textualment "*si la persona detinguda o presa així ho requereix, se li mantindrà en una presó situada a una distància raonable de la seva residència habitual*". O una de les regles mínimes de les Nacions Unides sobre el tractament dels reclusos: "*en la mesura dels possibles, els reclusos seran internats a establiments penitenciaris a prop de la seva llar o al seu lloc de reinserció social*". El 6 d'octubre de 2017, el Ple del Parlament Europeu va aprovar l'anomenat Informe Begeron sobre les condicions i sistemes penitenciaris de la

Unió europea, en el qual condemna l'allunyament dels presos perquè "*constitueix un càstig afegit per a les famílies dels reclusos*".

La situació d'allunyament respon a una pràctica penitenciària coneguda com la dispersió que a l'Estat espanyol s'ha practicat des de l'any 1978, principalment a persones acusades per delictes de terrorisme. Una circumstància que no només afecta a les persones empresonades, que són aïllades del seu entorn i orígens, sinó també sobre les seves famílies i amistats, que han de pagar els costos econòmics i emocionals d'aquest allunyament i els riscos personals que suposa per a les famílies. El col·lectiu pels drets humans i l'apropament de les persones preses basques, SARE, alerta que d'ençà es va començar a aplicar aquesta pràctica penitenciària, s'han produït 400 accidents a les carreteres espanyoles i han mort 16 persones familiars de presos bascos.

Esplugues de Llobregat, ciutat compromesa amb els valors de la llibertat, la pau i la defensa dels drets humans ha de poder mostrar el seu rebuig envers aquesta pràctica d'allunyar els presos de les seves famílies.

Per aquests motius, el grup municipal del Partit Demòcrata PDeCAT proposa al Ple de l'Ajuntament d'Esplugues l'adopció dels següents acords :

PRIMER.- L'Ajuntament d'Esplugues de Llobregat expressa el seu rebuig a la decisió de mantenir en presó preventiva a càrrecs electes i representants de dues de les entitats més importants de Catalunya.

SEGON.- L'Ajuntament d'Esplugues de Llobregat considera que l'aplicació de la mesura cautelar com la presó preventiva, adoptada pel Tribunal Suprem, dificulta la normalització de la situació política a Catalunya.

TERCER.- L'Ajuntament d'Esplugues de Llobregat considera l'allunyament penitenciari com un càstig social que pot vulnerar els drets reconeguts pel Dret Internacional i atemptar contra els drets humans i defensa que, mentre no es produeixi l'excarceració i per raons d'humanitat, es precedeixi immediatament al trasllat de Joaquim Forn, Oriol Junqueras, Jordi Cuixart i Jordi Sánchez a centres penitenciaris catalans.

QUART.- Traslladar aquesta moció al Congrés dels Diputats, al Parlament de Catalunya, al Síndic de Greuges, a les CDR d'aquesta ciutat, a l'ANC d'Esplugues de Llobregat, a l'Òmnium d'Esplugues de Llobregat, a l'Associació Catalana pels Drets Civils i al Síndic de Greuges de Catalunya.

Santi Siquier

Regidor Portaveu del Partit Demòcrata PDeCAT Esplugues

Esplugues a 1 de març de 2018